तुल्याभिजन von gleicher Abstammung, verwandt.
तुल्यार्थ gleich reich, gleichbedeutend.
तुवि (°—) viel, stark.
तुविजात stark geartet, gewaltig.
तुविष्ठम (*Superl.*) der stärkste, mächtigste.
तुविष्मन्त् kraftvoll, mächtig.
तुवीमघ reich spendend.
तुवीरव mächtig brüllend.
तुष्, **तोशति** träufeln, *auch = folg.*
तुष्, **तुष्यति** (°**ते** *u.* **तुषयति**) zufrieden sein, sich erfreuen an (*Gen.*, *Dat.*, *Instr.*, *Loc. o. Acc. mit* **प्रति**); zufriedenstellen, befriedigen. *p.p.* **तुष्ट** befriedigt, zufrieden. *Caus.* **तोषयति**, °**ते** befriedigen, beschwichtigen, erfreuen, erheitern; *p.p.* **तोषित**. — **परि** zufrieden sein, Wohlgefallen haben an (*Instr.*). **सम्** *dass.*; *p.p.* **संतुष्ट** versöhnt, befriedigt. *Caus.* zufrieden stellen, erfreuen durch *o.* mit (*Instr.*).
तुष *m.* Hülse, Spelze.
तुषधान्य *n.* Hülsenfrucht.
तुषाग्नि *u.* **तुषानल** *m.* Spreufeuer.
तुषाम्बु *n.* Reis- *o.* Gerstenschleim.
तुषार kalt; *m.* Frost, Reif, Tau, Schnee.
तुषारकण *m.* Schneeflocke.
तुषारकर *m.* der Mond (Kaltstrahler).
तुषारकिरण *u.* **तुषारद्युति** *m. dass.*
तुषारपतन *n.* Schneefall.
तुषाररश्मि *u.* **तुषारांशु** *m.* der Mond.
तुषारगिरि *m.* der Himâlaya (Schneeberg).
तुषित *m. Pl.* eine best. Klasse von Göttern.
तुष्टि *f.* Zufriedenheit.
तुष्टिमन्त् zufrieden.
तुहिन *n.* = **तुषार** *m.*; °**कण** *m.* Schneeflocke.
तुहिनकर *u.* **तुहिनकिरण** *m.* der Mond.
तुहिनगिरि *m.* der Himâlaya.
तुहिनद्युति *u.* **तुहिनमयूख** *m.* der Mond.
तुहिनाचल *u.* **तुहिनाद्रि** *m.* = **तुहिनगिरि**.
तूण *m.*, **ई** *f.* Köcher.
तूणक (—°) *dass.*
तूणव *m.* Flöte.
तूणवध्म *m.* Flötenbläser.
तूणि *m.* Köcher. **तूणिन्** beköchert.
तूणीर *m.* = *vor. m.*
तूत *m.* Maulbeerbaum.
1. **तूतुजि** rasch, geschwinde.
2. **तूतुजि** erregend, fördernd (*Gen.*).
ततुम kräftig, gedeihlich.
तूपर ungehörnt; *m.* ungehörnte Ziege.
तूय kräftig, stark; *n. adv.* eilig, geschwind.
तूर् *f. Instr.* schnell.
तूर्ण *s.* **त्वर्**.
तूर्णाश्व *n.* Wassersturz.
तूर्णि eilig, gewandt.
तूर्त schnell, rasch.
1. **तूर्य** *n.* ein musikalisches Instrument.
2. **तूर्य** der vierte.
तूर्व् *s.* **तुर्व्**.
तूर्वयाण obsiegend; *m. Mannsname.*
तूर्वि überlegen, kraftvoll.
तूल *n.* Rispe, Wedel; Baumwolle (*auch* °**क** *n.*, **तूली** *f.*).
तूलिक *m.* Baumwollenhändler.
तूलिनी *f.* Baumwollenstaude.
तूष *m. n.* Zipfel, Franse.
तूष्णीक schweigend, still.
तूष्णीम् *Adv.* stille, ruhig. *Mit* **भू** schweigen.
तूष्णींभाव *m.* das Schweigen.
तृच *m. n.* eine dreireihige Strophe (*r.*).
तृढ *s.* **तर्ह्**.
तृण *n.* Gras, Kraut, Halm, Stroh; *übertr.* = Kleinigkeit; **तृणवत् कर्** *u.* **तृणं मन्** geringschätzen, verachten (*Acc.*).
तृणकुटि *f.* Gras- *o.* Strohhütte.
तृणकुटीर *u.* °**क** *dass.*
तृणकूट *m. n.* Grashaufen.
तृणजलायुका *u.* °**जलूका** *f.* Raupe.
तृणतन्तु *m.* Grashalm.
तृणप्राय grasreich.
तृणभुज् grasfressend; *m.* Grasfresser.
तृणमय aus Gras bestehend.
तृणय्, °**यति** gering (*eig.* für Gras) achten.
तृणराज् *m.* Weinpalme (*eig.* Gräserkönig).
तृणराज *m. dass.*
तृणलव *m.* Grashalm (*eig.* Bischen Gras).
तृणवन्त् grasreich.
तृणस्कन्द *m. Mannsname* (*eig.* Grashüpfer).
तृणाग्नि *m.* Gras- *o.* Strohfeuer.
तृणाङ्कुर *m.* Grasschössling, junges Gras.